

Комсамол стаяў і будзе стаяць на ленінскіх пазіцыях!

Комсамол быў і будзе магутным памочнікам бальшавіцкай партыі.
Сумесна з партыяй, пад яе кіраўніцтвам — да далейшых перамог.

На сходзе менскага актыву.

(Працяг. Пачатак гледзі на 1-ай стар.)

Мы з партыяй.

Як паведаваў генеральны сакратар ЦК КП(б)У на трыбуне, комсомольскі актыву стаў і па працягу некалькіх хвілін апайдыраваў, выкрыкваў — мы з партыяй, ніхай жыве партыя Леніна, не дазволім парушаць дысцыпліну Леніневу.

— Я вельмі шчаслівы, — кажа тав. Кіорын, — што я мог выслухаць усеіх прамую опозицыю. Але выступаўшы таварышы за опозицыю мне вядомы.

Хто такі Канеўскі?

Гэта той, які, на бачушы ў нашай партыі, вёў супраць партыі раскольніцкую працу, які вёў опозицыйную літаратуру ў Сьвярдлаўск, які мае шмат іншых опозицыйных «вясёл», які ў Менску стараўся наладзіць операционную сувязь. І гэты чалавек сёння вельмі вядомы параўноўвае наш комсомол з пэпэсам. Восе чаму мы Канеўскаму і кажаць: вон з нашых шэрагаў, ідзеце назад сабе да пэпэсаўцаў (бурныя воплескі).

Хто такі Нахамкін?

Гэта той чалавек, які патрабуе выносіць партыйныя сакрэты на вуліцу для развясцявання іх абыякавым. А такі чалавек на жорсткасць і ў партыі і ў комсомолу.

Опозицыя адраджае Кастрычнікавай рэвалюцыі, УсеКП, Леніну, Комінтэрну. І ўсе тыя, хто асмельвацца падтрымліваць опозицыю — робіцца адраджэнца левіскага вучэння. Для работай ядзю патрэбна адна партыя. Гэтай партыяй і аб'яднаецца партыя Леніна — УсеКП, двух партый быць не можа.

Правадыром партыі, правадыром работай класу можа быць той, хто выконвае левіскае вучэнне.

Той, хто адыходзіць ад партыі Леніна — на жорсткасць правадыром. У гісторыі

рэвалюцыйнага руху вядомы факты, якія правадыры адраджаюць партыі, работай класу. Прыкладам гэтаму можа служыць Пякаваў. І калі Пякаваў, адраджаючы работай класу, адыходзіць ад партыі — ён вядомышоў і на левіскага падтрымліваў.

Паведаміўшы некалькі фактаў аб тым, як опозицыя паскудзіць нам у міжнародных справах, як яна арганізоўвае на жорсткасць партыі супраць УсеКП, пад бурныя воплескі і выкрыкі адраджэнца, тав. Кіорын канчае сваё выступленне наступнымі словамі:

— Сотні і тысячы работай, што ўдзяваюцца ў партыю, адымудь месца ў нашых шэрагах. Думаю, комсомол, таксама дасць партыі найвышэйшых, адданых справах работай, бальшавікоў. Пад сцягам левіскага, пад кіраўніцтвам партыі Леніна мы пабудуем социализм.

Прымаюць рэзалюцыю.

У напружанай цішы чотка падаюць словы рэзалюцыі. Тав. Кракоўскі чытае яе. Гэтыя словы дыхаюць тым, што сёння і заўсёды яднае ўсіх, яны ідуць ад гарацага комсомольскага сэрца і правяраюць халодным бальшавіцкім розумам. Чоткія моцныя словы левіскага адзінства, комуністычнай вытрымкі.

Галасуюць. Толькі 7 паднялі рукі супраць і 8 устрымалася. Але ці мае гэта якое-коліч значэнне?

І раптам, нібы прарваўшыся бурны латок, успыхнуў над залай інтэрнацыяналізм. Усе ўсталі і песьня зазвінела моцна і ўпэўнена, усе ўзрастаючы і ўзрастаючы, нібы яна біла з вечна нявычарпальнай крыніцы...

На раздарожжы.

Які сабе шлях выбрала апазіцыя.

Ганебная гісторыя.

Гісторыя фракцыйнай барацьбы.

Опозицыянеры і іх правадыры ўсё яшчэ прадужваюць называць сябе «спраўдзенымі» левіскамі і «бальшавікамі», «нязалежнымі» паслядоўцамі левіскаму і «бязумовным» рэвалюцыйна-коммуністамі.

Адны, доўжыцца хаця-б крыху зірнуць на гісторыю так-званай «новай» опозицыі і яе правадыроў, каб зразумець.

Які левіска яны спэкулююць імёнамі Леніна,

які ні кропелькі не саромеюцца, яны замазваюць сваю сапраўдную паўназвестычэска тэарыю самага дарэгу нам чалавека, рэвалюцыянера і ачышчальніка.

«Новая» опозицыя ўзнікла і аформілася на 14 партыйным з'ездзе ў сьнежні 1925 г. Гэта быў адзін з найвышэйшых з'ездаў нашай партыі.

І вось тут, на 14 партыйным з'ездзе ўпершыню ва ўсёй сваёй «ацалёнасці» выступіла «новая» опозицыя на чале з тав. Зіноўевым. Дзе-жа праца з'ездзе была парэшана, бо опозицыянеры выступілі з процілеглай поглядамі і думкамі, са сваім уласным «вучэннем».

Опозицыя пачала з таго, што адхіляла вучэнне Леніна аб будаўніцтве социализму ў адной краіне:

яна заявіла, што ў нашай краіне, тэхнічна адстае, індустрыйна, з пераважнай большасцю сялянскага насельніцтва, социализм не пабудавальні можа. І потым яна падтрымала свабоду фракцый і групіровак унутры партыі, супраць якіх жорстка і рашуча змагаўся тав. Ленін.

Бязумовна, з'езд бальшавікоў-ленінцаў не мог згадзіцца з выдумкамі «крытыкаў» левіскага. 14-ты партыйны з'езд пабудуў агульную опозицыйную, іх «тэорыю» і закінваў іх да парадку, да дысцыпліны, абавязваў іх падпарадкавацца рашэнням з'езда.

Але яны не толькі не падпарадкаваліся рашэнням з'езда, але, наадварот, пачалі на-варту бальшавікоў фракцыйную працу і вы-

отаматычную барацьбу супраць партыі, супраць левіскага ЦК.

Тут-жа, у хуткім часе пачаўся з'езд.

Зіноўеў злучыўся з Троцкім, усе свае ранейшыя напады на Троцкага ўзяў назад, заключыў з ім саюз і канчаткова амакнуў да троцкізму. Зіноўеў і Троцкі яшчэ тады стварылі ўнутры партыі опозицыйную фракцыю.

У сваёй барацьбе, опозицыянеры ўжывалі антыпартыйныя прыёмы:

улетку 1926 году яны аказаліся ў падполье, аказаліся ў асабліва негаварна, распаўсюджвалі сакрэтны партыйныя дакументы, вербавалі новых старонікаў і г. д.

Разам з раскольніцкай фракцыйнай барацьбою ўнутры партыі.

Опозицыя пачала пушчаць свае шчупальцы ў комсомол,

спрабуючы яго завярбаваць на свой бок і выкарыстаць у сваіх раскольніцкіх інтарэсах супраць ЦК і УсеКП партыі. Але гэты нумар не прайшоў. Комсомол, разам з партыяй, даў опозицыянерам аднадушны адпор. Партыя і комсомол зноў разна асудзілі опозицыйных «шчыпальцаў», «левакоў-падпольшчыкаў».

Але і на гэтым опозицыянеры не ўгаманіліся.

К восні 1926 году яны вылезлі з падполья, пачынаў сваю і пераходзілі ўжо да адкрытай атэі на партыю і ЦК. Опозицыянеры пачалі гаварыць на работай класе, Ілюмы, Ленінград і іншых гарадах, абрушваючы на ЦК і яго Ленінскую політбюро, усялялі чынам падтрымліваць яго аўтарытэт, падтрымліваць дысцыпліну на тых пытаннях, якія былі партыяй ужо вырашаны і г. д.

І ўсё-ж яны не стваралі опозицыянеры, за імі не пашла ніводная работай ячэйна.

Работай-коммуністы на сваю пачатаваў

Такі адназ дала Аршанская арганізацыя на дэарганізатарскіх выязных комсомольцаў-опозицыянераў.

Што рабілі Шульман і Вітнін?

Комсомольцы Шульман і Вітнін састаўлялі выступілі на сходках ячэй і крытыкавалі партыю і комсомол, паўтараючы заўважэнні ў прамой адрасу — троцкіскай опозицыі фразы «аб аказанні ў партыі, рэжыме на-цім друку» і г. д.

Раслуначанні не даламаглі.

На жорсткасць партыйным і комсомольскім сходках, дзе гэтыя таварышы выступілі, іх стараліся раслуначваць усеіх амакаванасць і шчырасць іх поглядаў.

Але дарэмна. Пазнаючы сабе опозицыя-нара, гэтыя комсомольцы прадлагалі сваю раскольніцкую ў арганізацыі дзейнасць.

Існавала опозицыйная група.

Выявіліся ў арганізацыйным камітэце т. Шульман і Вітнін, што ў іх існуе група з 3-х адданых, аказаных аднадушна левіскага комсомольцаў. Гэтая група на ўскія адраджа-ні ў краіне і партыі развясцявала па-свойму, з пуніту погляду троцкіскай опозицыі.

Нарысталіся сакрэтныя матэрыялы.

— Мы маем і абгавараным пачынаюць троцкіскай опозицыі і сакрэтныя матэрыялы, якія даюць выкарыстаць у сваёй раскольніцкай дзейнасці ў гэтай групе.

Мелі сувязь з беспартыйнымі.

У прадзе раскольніцкай дзейнасці таксама, што гэтыя комсомольцы-опозицыянеры, мелі сувязь з людзьмі, якія за раскольніцкую фракцыйную дзейнасць у партыі вынікны з не шэрагаў.

Імкнуліся падлісць сынію работай-данкадцы.

На сходках партыйнай ячэйкі практоз-тываў Ворны і далам аб апоніям пачынаю

Далоў раскольнікаў.

(Рэзалюцыя, аднагалосна прынятая на 3-й аб'яднанай кон-ферэнцыі Аршанскай гар. арганізацыі ЛКСМБ).

Заслухаўшы паведамленне аб опозицый-ных дзейнасціх групы былых актывістах гар. арганізацыі, 3-я аб'яднаная конференцыя ЛКСМБ адраджа перапрысмыслі на барацьбе з гэтымі антыленініскамі выязкамі і кажаць далучацца да паставінах АК аб опозицыйнай дзейнасці т. т. Шульмана, Гурэвіча, Круціна, Вітніна і Газарха.

Конференцыя вымагла ўпэўненасць, што азначаныя-прайзаны опозицыйнай дзейнасці, выяўляючыся выязкамі нападзенняў у творчай адуіна правільнай левіскай палітыцы партыі і сароб дэмаггіскага скарываўшася ніж-касяў і супрачывасці супрачывасці буда-ўніцтва — яна маюць і на збудуць нікага падтрымліваць ў арганізацыі і ўскія спробы ў напранку супрачывасці левіскаму левіскаму партыі стварыць рашучы адпор усеіх опозицыянераў.

Конференцыя яна можа на выкарыстаць спай-го абурэння антыпартыйнай, раскольніцкай

ЦК і ЦКК УсеКП(б) выступіў работай-ра-давым партыям. Комсомольскі опозицыянеры на-рад таварышам з'явіліся адны яго в тол-ку, у чым ім высім на камініскала. Сход а-б-буў і ячэйка пачаў ухваліць рашэнні пле-нуму ЦК і ЦКК УсеКП(б).

Напады на партыйнае кіраў-ніцтва.

Гэтым паход комсомольцаў-фракцыянераў на партыйную ячэйку яшчэ не абмежаваліся. Перад пераходзілі бюро комсомольскіх ячэй опозицыянеры яшчэ раз выступілі з поўнымі пакаёўшася і грубасці напады на парт-ыйнае кіраўніцтва комсомолу.

Будучы комсомольскі актывістамі, опози-цыянеры забавілі ўскія чынам выкары-стоўвалі сваё становішча ў мотах выданні і раскольніцкай дзейнасці сароб работай ком-сомолу.

Але давер'е нас комсомольцаў да гэтых таварышоў з жонным днём усё больш і больш губ-лялася.

Адны з іх, быўшы сакратар комсомоль-скай ячэйкі дэапартаменту паку аршан-скай прафгасзаказ т. Круцін, у жайсткіх практозтываў староў, перад усеіх работай, самімі грубымі, хуліганскімі саробамі выязкаў ад-наго партыйнаго таварыша, што апоніям га-ласаў на партыйным сходках на дэапарта-менту пачынаю ЦК і ЦКК УсеКП(б).

Гэты ганебны факт напача паказуць шы-ронім месцам комсомольцаў сапраўды тав-рых, што ідзе на шляху троцкіскай опозицыі.

На патрэбнага арганізацыі аб прыма-ні рашучых захадаў супраць гэтых тавары-шоў, Аршанскі арганізацыйны камітэт ЛКСМБ а-каваў выключэнне 3-х фракцыянераў з ш-раваў комсомолу і прымаўшчы да некастрых з іх іншых мераў сапраўды ўмываў.

Дзейнасці троцкіскай опозицыі ў партыі, якая парэша аднадушна партыі, становіцца на-шлях стварэння другой партыі, асабліва дык-татуру пралетарыату і класам скатывацца ў меншавіскае багата.

Конференцыя класком далучаецца да паста-вына амакава пачынаю ЦК і ЦКК аб вына-дзе т. т. Троцкага і Зіноўева з ЦК, а такса-ма да паставінах ЦКК аб выключэнні т. т. Пэ-абраніскага, Серабранова і інш. з партыі, ачынь гэтыя паставіны левіскай, аднапра-вільным і далучаюцца ў гэтым пытанні да рэвалюцыі 2-й гарпартконференцыі.

Конференцыя аказала ўсю арганізацыю да-яшч большага агульнага пакоу Ленінскай партыі, яшчэ больш актывінай дапамогі ёй у працы па социализма будаўніцтва.

Ніхай жыве аднадушна Ленінская партыя.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Прэзыдум конференцыі.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

Далоў фракцыянераў-раскольнікаў.

